

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	קג
המקבל שדה מחבירו, מקום שנהגו לקצור - יקצור, לעקור - יעקור, לחרוש אחריו - יחרוש, הכל כמנהג המדינה.														קג
כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בתבן ובקש, כשם שחולקין בין כך חולקין בזמורות ובקנים, ושניהם מספקין את הקנים.														קג
מקום שנהגו לקצור - אינו רשאי לעקור, לעקור - אינו רשאי לקצור, ושניהם מעכבין זה על זה.	תנא:													קג
לקצור אינו רשאי לעקור, האי אמר: בעינא דתתבן לי ארעאי והאי אמר: לא מצינא.														קג
לעקור אינו רשאי לקצור, האי אמר: בעינא דתינקר ארעאי, והאי אמר: בעינא תיבנא.														קג
ושניהם מעכבין זה על זה														קג
למה לי?														קג
מה טעם קאמר מה טעם לקצור אינו רשאי לעקור, לעקור אינו רשאי לקצור - משום דשניהם מעכבין זה על זה.														קג
לחרוש אחריו יחרש.														קג
פשיטא														קג
לא צריכא, באתרא דלא מנכשי, ואזל איהו ונכיש. מהו דתימא, אמר ליה: האי דנכישנא - אדעתא דלא כריבנא לה, קא משמע לן דאיבעי ליה לפרושי ליה.														קג
הכל כמנהג המדינה.														קג
הכל לאתויי מאי?														קג
לאתויי הא דתנו רבנן:														קג
מקום שנהגו להשכיר אילנות על גבי קרקע - משכירין, מקום שאין נהגו להשכיר - אין משכירין.	[תנו רבנן]													קג
מקום שנהגו להשכיר משכירין														קג
פשיטא														קג
לא צריכא, דכולי עלמא ייבי בתילתא ואזל איהו ויהביה בריבעא. מהו דתימא, דאמר ליה: האי דבצרי לך - אדעתא דלא יהינא לך באילנות, קא משמע לן דאיבעי ליה לפרושי ליה.														קג
מקום שנהגו שלא להשכיר אין משכירין.														קג
פשיטא														קג
לא צריכא, דכולי עלמא מקבלי בריבעא, ואזל איהו וקיבלה בתילתא. מהו דתימא, אמר ליה: האי דטפאי לך - אדעתא דיהבת לי באילנות, קא משמע לן דאיבעי ליה לפרושי ליה.														קג
כשם שחולקין בתבואה כך חולקין בתבן ובקש.														קג
בבבל נהיגו דלא יהיבי תיבנא לאריסא.	רב יוסף:													קג
למאי נפקא מינה?														קג
דאי איכא איניש דיהיב - עין יפה הוא, ולא גמרינן מיניה.														קג
בוכרא וטפתא וארכבתא וקני דחירא - דבעל הבית, וחזרא גופיה דאריסא. כללא דמילתא: כל עיקר בלמא - דבעל הבית, נטירותא יתירתא - דאריסא.	רב יוסף:													קג
מרא וזבילא ודוולא וזרנוקא - דבעל הבית, אריסא עביד בי יאורי.	ואמר רב יוסף:													קג
כשם שחולקין בין כך חולקין בזמורות ובקנים.														קג
קנים מאי עבידתיה?														קג

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
קנים המוחלקין, שבהן מעמידין את הגפנים.	אמרי דבי רבי ינאי:														קג
ושניהם מספקין את הקנים.															קג
למה לי?															קג
מה טעם קאמר מה טעם שניהם חולקין בקנים - משום דשניהם מספקין את הקנים.															קג
המקבל שדה מחבירו והיא בית השלחין או בית האילן, יבש המעיין ונקצץ האילן - אינו מנכה לו מן חכורו.															קג
אם אמר לו חכור לי שדה בית השלחין זו או שדה בית האילן זה יבש המעיין ונקצץ האילן - מנכה לו מחכורו.															קג
היכי דמי?															קג
אילימא דיבש נהרא רבה															קג
אמאי אינו מנכה לו מן חכורו? נימא ליה: מכת מדינה היא															קג
דיבש נהרא זוטא, דאמר ליה: איבעי לך לאתויי בדוולא.	רב פפא:														קג
הני תרתי מתניא קמייא משכחת לה בין בחכרנותא בין בקבלנותא, מכאן ואילך, דאיתא בקבלנותא - ליתא בחכרנותא, ודאיתא בחכרנותא - ליתא בקבלנותא.	רב פפא:														קד
אם אמר לו חכור לי שדה בית השלחין זה וכו'.															קד
ואמאי? לימא ליה: שמא בעלמא אמרי לך.															קד
האומר לחבירו בית כור עפר אני מוכר לך, אף על פי שאין בו אלא לתך - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא דמתקרי בית כור. כרמא אני מוכר לך אף על פי שאין בו גפנים - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא דמתקרי כרמא. פרדס אני מוכר לך אף על פי שאין בו רמונים - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא דמתקרי פרדסא.	מי לא תניא:														קד
אלמא אמר ליה: שמא בעלמא אמרי לך															קד
הכי נמי נימא ליה: שמא בעלמא אמרי לך															קד
לא קשיא הא דאמר ליה מחכיר לחוכר, הא דאמר ליה חוכר למחכיר. אמר ליה מחכיר לחוכר - שמא בעלמא אמר ליה, אמר ליה חוכר למחכיר - קפידא.	שמואל:														קד
אידי ואידי דאמר ליה מחכיר לחוכר, מדקאמר זה - מכלל דקאי בגוה עסקינן	רבינא:														קד
בית השלחין למה ליה למימר?															קד
דקאמר ליה: בית השלחין כדקיימא השתא.															קד
המקבל שדה מחבירו והובירה - שמיין אותה כמה ראויה לעשות, ונותן לו. שכך כותב לו: אם אוביר ולא אעביד אשלם במיטבא.															קד
רבי מאיר היה דורש לשון הדיוט	[רבי מאיר]														קד
אם אוביר ולא אעביד אשלם במיטבא.	דתניא, רבי מאיר:														קד
רבי יהודה היה דורש לשון הדיוט	[רבי יהודה]														קד
אדם מביא קרבן עשיר על אשתו, וכן כל קרבן וקרבן שהיא חייבת, שכך כותב לה אחריות דאית ליה עלי מן קדמת דנא.	דתניא, רבי יהודה:														קד
הלל הזקן היה דורש לשון הדיוט	[הלל]														קד
אנשי אלכסנדריא היו מקדשין את נשותיהם, ובשעת כניסתן לחופה באין אחרים וחוטפים אותם מהן, ובקשו חכמים לעשות בניהם ממזרים.	דתניא: [חכמים]														קד
הביאו לי כתובת אמכם.	אמר להן הלל הזקן:														קד

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פסיקה קודמת- מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer- ראיה-proof-</p>
<p>central point for summary and review- insertion of an earlier segment-</p>	<p>מקרא-key-</p>

Talmud Navigator

מאן דאמר	מ	ב	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קד
הביאו לו כתובת אמן, ומצא שכתוב בהן לכשתכנסו לחופה הוי לי לאינתו, ולא עשו בניהם ממזרים.													קד
רבי יהושע בן קרחה היה דורש לשון הדיוט													קד
המלוה את חבירו לא ימשכנו יותר מחובו, שכך כותב לו תשלומתא דאית לך עלי כל קבל דיכי.													קד
טעמא - דכתב ליה הכי, הא אי לא כתב ליה הכי - לא קניא?													קד
משכנו והשיב לו המשכון ומת - שומטו מעל גבי בנין													קד
אהני כתיבה לגירעון.													קד
רבי יוסי היה דורש לשון הדיוט													קד
מקום שנהגו לעשות כתובה מלוה - גובה מלוה, לכפול - גובה מחצה.													קד
נהרבלאי גבו תילתא													קד
מרימר מגבי נמי שבחא.													קד
לכפול - גובה מחצה													קד
לא קשיא הא - דקני מיניה, הא - דלא קני מיניה.													קד
רבינא משבח וכתוב לברתיה													קד
אמרו ליה: נקני מיניה דמך													קד
אמר להו: אי מקנא - לא מיכפל, אי מיכפל - לא מיקנא.													קד
ההוא גברא דאמר להו: הבו לה ארבע מאה זוזי לברתי בכתובתא.													קד
ארבע מאה דאינון תמני מאה, או ארבע מאה זוזי דאינון מאתן?													קד
חזינון, אי אמר הבו לה - ארבע מאה זוזי דאינון תמני מאה, אי אמר כתובו לה - ארבע מאה זוזי דאינון מאתן.													קד
חזינון, אי אמר לכתובתא - ארבע מאה זוזי דאינון תמני מאה, ואי אמר בכתובתא - ארבע מאה זוזי דאינון מאתן.													קד
ולא היא, לא שנא דאמר לכתובתא ולא שנא דאמר בכתובתא - ארבע מאה זוזי דאינון מאתן, עד דאמר הבו לה סתמא.													קד
ההוא גברא דקבל ארעא מחבריה, אמר: אי מוברנא לה - יהיבנא לך אלפא זוזי.													קד
אוביר תילתא.													קד
דינא הוא דיהיב ליה תלת מאה ותלתין ותילתא.													קד
אסמכתא היא. ואסמכתא לא קניא.													קד
ולרבא, מאי שנא מהא דתנן:													קד
אם אוביר ולא אעביד אשלם במיטבא?													קד
התם לא קא גוים, הכא כיון דקאמר מילתא יתירתא - גוזמא בעלמא הוא דקגוים.													קד
ההוא גברא דקביל ארעא לשומשמי, זרעה חיטי עבדא חיטי כשומשמי.													קד
מנכי ליה כחשא דארעא													קד

<p>מזמרה-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator											
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קד
אמרי אינשי: כחשא ארעא ולא לכוזש מרה.	רב אשי לרב כהנא:												◇
ההוא גברא דקביל ארעא לשומשמי, זרעא חיטי, עבדא חיטי טפי מן שומשמי.													◇
יהיב ליה שבחא דביני בני.	סבר רבינא למימר:												◇
אטו הוא אשבח, ארעא לא אשבח?	רב אחא מדפתי לרבינא:												◇
האי עיסקא, פלגא מלוה ופלגא פקדון. עבוד רבנן מילתא דניחא ליה ללוה, וניחא ליה למלוה. השתא דאמרינן פלגא מלוה, אי בעי למשתי ביה שכרא - שפיר דמי.	נהרדעי:												◇
להכי קרו ליה עיסקא, דאמר ליה: כי יהבינא לך - לאיעסוקי ביה, ולא למשתי ביה שכרא.	רבא:												◇
ואם מת - נעשה מטלטלין אצל בניו.	רב אידי בר אבין:												◇
להכי קרו ליה עיסקא, דאם מת - לא יעשה מטלטלין אצל בניו.	רבא:												◇
חדא עיסקא ותרי שטרי - פסידא דמלוה, תרי עיסקי וחד שטרא - פסידא דלוה.	רבא:												◇
האי מאן דקביל עיסקא מן חבריה ופסיד, טרח ומלייה ולא אודעיה, לא מצי אמר ליה: דרי מהיאך פסידא בהדאי - משום דאמר ליה: להכי טרחת למליותיה - כי היכי דלא ליקרו לך מפסיד עיסקי.	ואמר רבא:												קה.
הני בי תרי דעבדי עיסקא בהדי הדדי ורווח, ואמר ליה חד לחבריה: תא ליפלוג, אי אמר ליה אידך גרווח טפי - דינא הוא דמעכב.	ואמר רבא:												קה.
אי אמר ליה: הב לי פלגא דרווחא, אמר ליה: רווחא לקרנא משתעבד.													קה.
ואי אמר ליה: הב לי פלגא רווחא ופלגא קרנא. - אמר ליה: עיסקא להדדי משועבד.													קה.
ואי אמר ליה: נפלוג רווחא ונפלוג קרנא, ואי מטי לך פסידא דרינא בהדך. - אמר ליה: לא, מזלא דבי תרי עדיף.													קה.
המקבל שדה מחבירו ולא רצה לנכש, ואמר לו: מה איכפת לך? הואיל ואני נותן לך את חכירך. אין שומעין לו, מפני שיכול לומר לו: למחר אתה יוצא ממנה, ומעלת לפני עשבים.													מז
אי אמר ליה: לבתר הכי כריבנא לה - אמר ליה: חטי מעלייתא בעינא.													קה.
ואי אמר ליה: זביננא לך חטי משוקא. - אמר ליה: חטי דארעאי בעינא.													קה.
ואי אמר ליה: מנכישנא לך שיעור מנתיך. - אמר ליה: קא מנסבת שם רע לארעאי.													קה.
מפני שמעלת לפני עשבים	והתנן:												קה.
אלא, משום דאמר ליה: בורא דנפל נפל.													קה.
המקבל שדה מחבירו ולא עשתה, אם יש בה כדי להעמיד כרי - חייב לטפל בה.	[ת"ק]												מז
מאי קצבה בכרי? אלא, אם יש בה כדי נפילה.	רבי יהודה:												קה.
המקבל שדה מחבירו ולא עשתה, אם יש בה כדי להעמיד כרי - חייב לטפל בה, שכך כותב לו אנא אוקים ואניר ואזרע ואחצוד ואעמר ואדוש ואידרי ואוקים כריא קדמך, ותיתי אנת ותיטול פלגא, ואנא בעמלי ובנפקות ידי פלגא.	תנו רבנן:												קה.
וכמה כדי להעמיד בה כרי?													קה.
כדי שתעמוד בו הרחת.	רבי יוסי ברבי חנינא:												קה.
רחת היוצא מהאי גיסא להאי גיסא מאי?	איבעיא להו:												קה.
כל שאין כונס שלו רואה פני החמה.	אבהו: לדידי מפרשא לי מיניה דרבי יוסי ברבי חנינא												קה.
ששל שאין	איתמר, לוי												קה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סאתים.	דבי רבי ינאי:	◊	■									
סאתים שאמרו - חוץ מן ההוצאה.	ריש לקיש:	■										◊
פריצי זיתים וענבים, בית שמאי מטמאין	תנן התם: [בית שמאי]	◊	■									◊
מטהרין	בית הלל:	◊	■									◊
מאי פריצי זיתים?			^									◊
רשעי זיתים.	רב הונא:	!										◊
ומאי קראה (דניאל י"א) - ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו.	רב יוסף:	■										◊
מהכא (יחזקאל י"ח) והוליד בן פריץ שפך דם.	רב נחמן בר יצחק:	■										◊
וכמה פריצי זיתים?			^									◊
ארבעת קבין לקורה	רבי אלעזר	!										◊
סאתים לקורה.	דבי רבי ינאי:	!										◊
ולא פליגי, הא באתרא דמעילי כורא באוללא, הא באתרא דמעילי תלתא כורין באוללא.		■										◊
עלו באילן שכוחו רע ובסוכה שכוחה רע - טמא.	תנו רבנן:		■									◊
היכי דמי אילן שכוחו רע?			^									◊
כל שאין בעיקרו לחוק רובע.	דבי רבי ינאי:	!										◊
היכי דמי סוכה שכוחה רע?			^									◊
כל שנחבאת בחזיונה.	ריש לקיש:	!										◊
המהלך בבית הפרס על גבי אבנים שיכול להסיט, על האדם ועל הבהמה שכוחן רע - טמא.	תנן התם:		■									◊
היכי דמי אדם שכוחו רע?			^									◊
כל שרוכבו וארכבותיו נוקשות.	ריש לקיש:	!										◊
היכי דמי בהמה שכוחה רע?			^									◊
כל שרוכבה מטילה גללים.	דבי רבי ינאי:	!										◊
לתפלה ולתפילין - ארבעה קבין.	אמרי דבי ינאי:		■									◊
לתפלה מאי היא?			^									◊
הנושא משאוי על כתיפו והגיע זמן תפלה, פחות מארבעה קבין - מפשילין לאחוריו ומתפלל, ארבעה קבין - מניח על גבי קרקע ומתפלל.	דתניא:	!	■									◊
לתפילין מאי היא?			^									◊
היה נושא משאוי על ראשו ותפילין בראשו, אם היו תפילין רוצצות - אסור, ואם לאו - מותר. באיזו משאוי - אמרו - במשאוי של ארבעת קבין.	דתניא:	!	■									◊
המוציא זבל על ראשו ותפילין בראשו - הרי זה לא יסלקם לצדדיו, ולא יקשרם במתניו - מפני שהוא נוהג בהן מנהג בזיון. אבל קושרם על זרועו במקום תפילין.	תני רבי חייא:		■									◊
אפילו מטפחת שלהן אסור להניח על הראש שיש בו תפילין.	משום דבי שילא:		■									◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קה
וכמה?													קה
אפילו רבעא דרבעא דפומבדיתא.	אביי:												קה
מאי קצבה בכרי אלא אם יש בו כדי נפילה.	רבי יהודה:												קה
וכמה כדי נפילה?													קה
ארבעה סאין לכור	רבי אמי אמר רבי יוחנן:												קה
שמונת סאין לכור.	רבי אמי דיליה:												קה
אסברה לך בשני דרבי יוחנן הוה שמינא ארעא, בשני דרבי אמי הוה כחישא ארעא.	ההוא סבא לרב חמא בריה דרבה בר אבוה:												קה
הרוח שפזרה את העומרין, אומדים אותה כמה לקט ראויה לעשות, ונותן לעניים.	תנן התם: [ת"ק]												קה
נותן לעניים כדי נפילה.	רבן שמעון בן גמליאל												קה
וכמה כדי נפילה?													קה
ארבעת קבין לכור.	כי אתא רב דימי אמר רבי אלעזר, ואיתימא רבי יוחנן:												קה
לכור זרע או לכור תבואה? למפולת יד או למפולת שוורים?	בעי רבי ירמיה:												קה
ארבעת קבין לכור זרע.	תא שמע, דכי אתי רבין אמר רבי אבוה אמר רבי אלעזר, ואמרי לה אמר רבי יוחנן:												קה
ועדיין תבעי לך: למפולת יד או למפולת שוורים?													קה
תיקו.													קה
המקבל שדה מחבירו ואכלה חגב או נשדפה, אם מכת מדינה היא - מנכה לו מן חכורו, אם אינה מכת מדינה - אין מנכה לו מן חכורו.	[ת"ק]												קה
אם קיבלה הימנו במעות - בין כך ובין כך אינו מנכה לו מחכורו.	רבי יהודה:												קה
היכי דמי מכת מדינה?													קה
כגון דאישדוף רובא דבאגא.	רב יהודה:												קה
כגון שנשדפו ארבע שדות מארבע רוחותיה.	עולא:												קה
נשדף תלם אחד על פני כולה, מאי? נשדף תלם אחד על פני כולה, מהו? אפסיקא בירא, מאי? אפססתא מאי? זרע אחר מאי? חיטי לגבי שעורים כזרע אחר דמי או לא? כל העולם כולו בשדפון ושלו בירקון, אי נמי כל העולם כולו בירקון ושלו בשדפון, מאי?	עולא: בעו במערבא:												קה
תיקו.													קה
אמר ליה זרעה חיטי, ואזל הוא זרעה שערי ואשתדוף רובא דבאגא, ואשתדוף נמי הנך שערי דיליה, מאי? מי אמרינן, דאמר ליה: אילו זרעתה חיטי הוה נמי משתדפא, או דלמא מצי אמר ליה: אילו זרעתה חיטי הוה מקיים בי (איוב כ"ב) ותגור אמר ויקם לך.													קה
מסתברא דאמר ליה: אי זרעתה חיטי - הוה מקיים בי ותגור אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור.													קה
נשדפו כל שדותיו של מחכיר, ואשתדוף נמי הא בהדיהו, ולא אשתדוף רובא דבאגא, מאי? מי אמרינן: כיון דלא אשתדוף רובא דבאגא - לא מנכי ליה, או דלמא: כיון דאשתדוף כולהו ארעתיה, מצי אמר ליה: האי משום לתך דידך הוא, דהא משתדפו כל שדותיך.													קה

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מסתברא דאמר ליה: אי משום לתאי דידי - הוה משתייר לי פורתא, כדכתיב (ירמיהו כב) כי נשארנו מעט מהרבה.											!	◇
נשתדפו כל שדותיו של חוכר, ואשתדוף רובא דבאגא, ואשתדוף נמי הא בהדייהו, מאי? מי אמרינן: כיון דאשתדוף רובא דבאגא - מנכי ליה, או דלמא: כיון דאשתדוף כולהו ארעתיא מצי אמר ליה: משום לתך דידך הוא, דהא משתדפו כל שדותיך.											^	◇
מסתברא דאמר ליה: משום לתאך הוא.											!	◇
אמאי? הכא נמי נימא ליה: אי משום לתאי דידי הוא - הוה משייר לי פורתא, דהוה מקיים בי (ירמיהו מ"ב) כי נשארנו מעט מהרבה.											!	◇
משום דאמר ליה: אי הוה חזית לאיתשורוי לך מידי, הוה משתייר לך מדנפשך.											!	◇
היתה שנת שדפון וירקון, או שביעית, או שהיו שנים כשני אליהו - אינו עולה לו מן המנין.	מיתבי:										!	◇
קתני שדפון וירקון דומיא דשנים כשני אליהו, מה שני אליהו - דלא הוה תבואה כלל, אף הכא נמי - דלא הוה תבואה כלל. אבל דאיכא תבואה - סלקא ליה, ולא קאמרינן מכת מדינה היא.											!	◇
שאני התם, דאמר קרא (ויקרא כה) במספר שני תבואת ימכר לך - שנים שיש בהן תבואה בעולם.	רב נחמן בר יצחק:										!	◇
אלא מעתה שביעית תעלה לו מן המנין, דהא איכא תבואה בחוצה לארץ.	רב אשי לרב כהנא:										!	◇
שביעית אפקעתא דמלכא היא.	אמר ליה: [רב כהנא]										!	◇
אלא מעתה שביעית לא תעלה לו מן הגירוע	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:										!	◇
נותן סלע ופונדיון לשנה	אלמה תנן:										!	◇
שאני התם, דחזיא למישטחא בה פירי.	אמר ליה: [רבינא]										!	◇
לא שנו אלא שזרעה וצמחה ואכלה חגב, אבל לא זרעה כלל - לא. דאמר ליה: אילו זרעתה הוה מקיים בי (תהלים ל"ז) לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו.	שמואל:										!	◇
רועה שהיה רועה והניח עדרו ובא לעיר, ובא זאב וטרף, ובא ארי ודרס - אין אומרים: אילו היה שם היה מציל, אלא אומדין אותו אם יכול להציל - חיב, ואם לאו - פטור.	מתיב רב ששת:										!	◇
ואמאי? נימא ליה: אי הוה התם - הוה מקיים בי (שמואל א' י"ז) גם את הארי גם (את) הדוב הכה עבדך.											!	◇
משום דאמר ליה: אי הוה חזית לאיתרושי לך ניסא - הוה איתרושי לך ניסא כרבי תנינא בן דוסא, דמתין עיזי דובי בקרנייהו.											!	◇
ונימא ליה: נהי דלניסא רבה לא הוה חזינא, לניסא זוטא חזינא.											!	◇
קשיא.											!	◇
פעם ראשונה ושניה - זורעה, ושלישית אינו זורעה.	תני חדא:										!	◇
שלישית - זורעה, רביעית - אינו זורעה.	ותניא אידך:										!	◇
לא קשיא הא - כרבי, הא כרבן שמעון בן גמליאל.											!	◇
הא כרבי, דאמר: בתרי זימני הוי חזקה.	[רבי]										!	◇
הא כרבן שמעון בן גמליאל, דאמר: בתלת זימני הוי חזקה.	[רבן שמעון בן גמליאל]										!	◇
לא שנו אלא שזרעה וצמחה ואכלה חגב, אבל זרעה ולא צמחה - מצי אמר ליה בעל הקרקע: כל ימי זרע זרעא לה ואזיל.	ריש לקיש:										!	◇
ועד אימת?											!	◇
עד דאתו אריסי מדברא וקיימא כימא ארישיהו.	רב פפא:										!	◇
חצי תשרי, מרחשון וחצי כסליו - זרע, חצי כסליו, טבת וחצי שבט - חורף, חצי שבט, אדר וחצי ניסן - קור, חצי ניסן, אייר וחצי סיון - קציר, חצי סיון, תמוז וחצי אב - קיץ, חצי אב, אלול וחצי תשרי - חום. בן מנסיא אומר כדבריו:	מיתבי רשב"ג: משום ר"מ וכן היה רבי שמעון										!	◇

<p>מזמרה- statement קשיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer ראיה- proof</p>	<p>♦ חולקים- disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>
מקרא- key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator										
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רבי יהודה מונה מתשרי	רבי יהודה:								◊	◊		
רבי שמעון מונה ממרחשון.	רבי שמעון:								◊	◊		
מאן מיקל בכולהו - רבי שמעון, וכולי האי לא קאמך									◊	◊		
לא קשיא הא - דקבלה מיניה בחרפי, הא - דקבלה מיניה באפלי.									!	!		
אם קבלה ממנו במעות.	רבי יהודה:											<
ההוא גברא דקביל ארעא למיזרעה בהו תומי אגודא דנהר מלכא סבא בזווי. איסתכר נהר מלכא סבא. אתא לקמיה דרבא												◊
נהר מלכא סבא לא עביד דמיסכר, מכת מדינה היא, זיל נכי ליה.	אמר ליה: [רבא]											◊
אם קבלה הימנו במעות - בין כך ובין כך אינו מנכה לו מן חכורן	רבנן לרבא, הא אנן תנן: רבי יהודה:								◊	◊		
לית דחש לה לדרבי יהודה.	אמר להו: [רבא]								!	!		◊
המקבל שדה מחבירו בעשרה כור חטים לשנה ולקתה - נותן לו מתוכה.												■
היו חטיה יפות, לא יאמר לו הריני לוקח מן השוק, אלא נותן לו מתוכה.												■
ההוא גברא דקביל ארעא לאספסתא בכורי דשערי, עבדא אספסתא, וחרשה זורעה שערי, ולקו הני שערי.												◊
כי האי גונא מאי? כי לקתה נותן לו מתוכה דמי, או לא?	שלחה רב חביבא מסורא דפרת לקמיה דרבינא:											◊
מי דמי? התם - לא עבדא ארעא שליחותא דמרה, הכא - עבדא ארעא שליחותא דמרה.	אמר ליה: [רבינא]								!	!		◊
ההוא גברא דקבל פרדס מחבריה בעשר דני חמרא, תקיף ההוא חמרא.												◊
היינו מתניתין לקתה נותן לו מתוכה.	סבר רב כהנא למימר:											◊
מי דמי? התם - לא עבדא ארעא שליחותא, הכא - עבדא ארעא שליחותא.	אמר ליה רב אשי:								◊	◊		
בעינבי דכדום, ובשדה שלקתה בעומריה.	ומודה רב אשי:											◊
המקבל שדה מחבירו לזרעה שעורים - לא יזרענה חטים, חטים - יזרענה שעורים	[ת"ק]											■
אוסר.	רבן שמעון בן גמליאל											■
תבואה - לא יזרענה קטנית, קטנית - יזרענה תבואה	[ת"ק]											■
אוסר.	רבן שמעון בן גמליאל											■
מאי טעמא דרבן שמעון בן גמליאל - דכתיב (צפניה ג') שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית.	רב חסדא:											◊
מגבת פורים - לפורים, ואין מדקדקין בדבר. ואין העני רשאי ליקח מהן רצועה לסנדלו, אלא אם כן התנה במעמד אנשי העיר, דברי רבי יעקב שאמר משום רבי מאיר.	מיתיבי: [רבי יעקב שאמר משום רבי מאיר]								◊	◊		
מיקל.	רבן שמעון בן גמליאל:								◊	◊		קז.
טעמא דרבן שמעון כדמר	אביי:								!	!		קז.
האי מאן דניחא ליה דתתבור ארעיה - ליזרעה שתא חטי ושתא שערי, שתא שתי ושתא ערב. ולא אמרן אלא דלא כריב ותני, אבל כריב ותני - לית לן בה.	דאמר מר:								!	!		קז.
תבואה לא יזרענה קטנית וכו'.												<
תבואה יזרענה קטנית.	מתני ליה רב יהודה לרבין:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
תבואה לא יזרענה קטנית	אמר ליה: [רבין] והא אנן תנן:										⚡		קז.
לא קשיא הא - לן והא - להו.	אמר ליה: [רב יהודה]										!	◇	קז.
רבין אחי, הני תחלי דבי כתנא אין בהן משום גזל, עומדות על גבולין - יש בהן משום גזל. ואם הוקשו לזרע, אפילו דבי כתנא נמי - יש בהם משום גזל. מאי טעמא - מאי דאפסיד אפסיד.	רב יהודה לרבין בר רב נחמן:											◇	קז.
רבין אחי, הני דילי - דילך, ודילך - דילי. נהוג בני מצרא, אילן הנוטה לכאן - לכאן, והנוטה לכאן - לכאן.	רב יהודה לרבין בר רב נחמן:											◇	קז.
אילן העומד על המיצר. אמר רב: הנוטה לכאן - לכאן, והנוטה לכאן - לכאן	דאיתמר: [רב]										◇	◇	קז.
חולקין.	שמואל:										◇	◇	קז.
אילן העומד על המיצר - יחלוקו.	מיתיבי:										⚡	◇	קז.
תיובתא דרב											⚡		קז.
במלא כל המיצר כולו.	תרגמא שמואל אליבא דרב:										!	◇	קז.
אי הכי, מאי למימרא?											⚡		קז.
לא צריכא דתלי טוניה לחד גיסא.											!	◇	קז.
ואכתי, מאי למימרא?											⚡		קז.
מהו דתימא, דאמר ליה: פלוג הכי, קא משמע לן דאמר ליה: מאי חזית דפלגת הכי - פלוג הכי.											!	◇	קז.
רבין אחי, לא תזבין ארעא דסמיכא למתא	רב יהודה לרבין בר רב נחמן:											◇	קז.
אסור לו לאדם שיעמוד על שדה חבירו בשעה שעומדת בקמותיה.	דאמר רבי אבהו אמר רב הונא אמר רב:											◇	קז.
איני?												⚡	קז.
והא אשכחינהו רבי אבא לתלמידיה דרב, אמר להו: מאי אמר רב בהני קראי (דברים כ"ח) ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה. ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך?	[רבי אבא לתלמידיה דרב]										⚡		קז.
ברוך אתה בעיר - שיהא ביתך סמוך לבית הכנסת, ברוך אתה בשדה - שיהו נכסיך קרובים לעיר, ברוך אתה בבאך - שלא תמצא אשתך ספק נדה בשעת ביאתך מן הדרך, ברוך אתה בצאתך - שיהו צאצאי מעיך כמותך.	ואמרו ליה, הכי אמר רב:										!	◇	קז.
ברוך אתה בעיר - שיהא בית הכסא סמוך לשולחנך, אבל בית הכנסת לא.	ואמר להו: [רבי אבא] רבי יוחנן לא אמר הכי,										⚡	◇	קז.
ורבי יוחנן לטעמיה											⚡		קז.
שכר פסיעות יש.	דאמר: [רבי יוחנן]										⚡	◇	קז.
ברוך אתה בשדה - שיהו נכסיך משולשין: שליש בתבואה, שליש בזיתים ושליש בגפנים. ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך - שתהא יציאתך מן העולם כביאתך לעולם מה ביאתך לעולם בלא חטא - אף יציאתך מן העולם בלא חטא.											⚡	◇	קז.
לא קשיא הא - דמהדר ליה שורא ורתקא, הא - דלא מהדר ליה שורא ורתקא.											!	◇	קז:
(דברים ז') והסיר ה' ממך כל חלי, אמר רב: זו עין.	[רב]										◇	◇	קז:
רב לטעמיה												◇	קז:
דרב סליק לבי קברי, עבד מאי דעבד. אמר: תשעין ותשעה בעין רעה, ואחד בדרך ארץ.	[רב]											◇	קז:
זה הרוח.	שמואל:											◇	קז:
שמואל לטעמיה												◇	קז:

<p>מזמרה- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer ראיה- proof</p>	<p>♦ חולקים- disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>
<p>מקרא- key:</p>	

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator											
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכל ברוח.	דאמר שמואל:								■	■		קז:	
ולשמואל, הא איכא הרוגי מלכות									?			קז:	
הנך נמי, אי לאו זיקא - עבדי להו סמא וחי.									!			קז:	
זו צינה	רבי חנינא:								♦	■	◊	קז:	
הכל בידי שמים חוץ מצנים פחים, שנאמר (משלי כ"ב) צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם.	דאמר רבי חנינא:								■	■		קז:	
זו צואה	רבי יוסי בר חנינא:								♦	■	◊	קז:	
צואת החוטם וצואת האוזן - רובן קשה ומיעוטן יפה.	דאמר מר:								■	■		קז:	
זו מרה.	רבי אלעזר:								♦	■	◊	קז:	
מחלה - זו מרה, ולמה נקרא שמה מחלה - שהיא מחלה כל גופו של אדם. דבר אחר: מחלה ששמונים ושלשה חללים תלוין במרה, וכולן - פת שחרית במלח וקיתון של מים מבטלתן.	תניא נמי הכי:								■			קז:	
שלשה עשר דברים נאמרו בפת שחרית: מצלת מן החמה, ומן הצנה, ומן הזיקין, ומן המזיקין, ומחכימת פתי, וזוכה בדיון, ללמוד תורה וללמד, ודבריו נשמעין, ותלמודו מתקיים בידו, ואין בשרו מעלה הבל, ונזקק לאשתו, ואינו מתאוה לאשה אחרת, והורגת כינה שבבני מעים, ויש אומרים: אף מוציא את הקנאה ומכניס את האהבה.	תנו רבנן:								■		◊	קז:	
מנא הא מילתא דאמרי אינשי שיתין רהיטי רהוט ולא מטו לגברא דמצפרא כרך, ואמרו רבנן: השכם ואכול, בקיץ מפני החמה, ובחורף מפני הצינה.	רבה לרבא בר מרי:								^			קז:	
דכתיב (ישעיהו מ"ט) לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמש - כיון דלא ירעבו ולא יצמאו.	אמר ליה: [רבא בר מרי]								!		◊	קז:	
את אמרת לי מהתם, ואנא אמינא לך מהכא: (שמות כ"ג) ועבדתם את ה' אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך. ועבדתם את ה' אלהיכם - זו קריאת שמע ותפלה, וברך את לחמך ואת מימך - זו פת במלח וקיתון של מים, מכאן ואילך - והסרתי מחלה מקרבך.	אמר ליה: [רבה]								■		◊	קז:	
לא תזלזל במשחחא, דכל פורתא ופורתא חזי לכורכמא רישקא.	רב יהודה לרב אדא משוחאה:										■	◊	קז:
ארבע אמות דאניגרא - זלזל בהו, דאנהרא - לא תמשחנהו כלל.	רב יהודה לרב אדא משוחאה:										■	◊	קז:
רב יהודה לטעמיה											■	קז:	
ארבע אמות - דאניגרא - לבני אניגרא, דאנהרא - דכולי עלמא.	דאמר רב יהודה:								■	■		קז:	
מלא כתפי נגדי בתרי עברי נהרא - קוצו.	מכריז רבי אמי:										■	◊	קז:
רב נתן בר הושעיא קץ שיתסר אמא, אתו עליה בני משרוניה, דפנהו.	[רב נתן בר הושעיא]										○	◊	קז:
כרשות הרבים.	הוא סבר: [רב נתן בר הושעיא]										■	קז:	
ולא היא, התם בעינן כולי האי, הכא משום אמתוחי אשליהן הוא - כמלא כתפי נגדי סגי.									■			◊	קז:
רבה בר רב הונא הוה ליה ההוא אבא אגודא דנהרא.	[רבה בר רב הונא]										○	◊	קז:
אמרו ליה: ניקוקן מך											○	קז:	
קוצו עילאי ותתאי, והדר ניקוקן אנא.	אמר להו: [רבה בר רב הונא]										○	◊	קז:
היכי עביד הכי? והכתיב (צפניה ב') התקושו וקושו									?			קז:	
קשוט עצמך ואחר כך קשוט אחרים	ואמר ריש לקיש:								■	?		קז:	
התם אבא דבי פרזק רופילא הוה, ואמר: אי קייצו - קייצנא, ואי לא קייצו - אמאי איקוץ? דאי ממתחי להו אשליהו - מסתגי להו, ואי לא - לא מיסתגי להו.									!		◊	קז:	

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פסיקה קודמת- מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- קשיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer- ראיה-proof-</p>
<p>central point for summary and review- insertion of an earlier segment-</p>	<p>key-מקרא-</p>

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רבה בר רב נחמן הוה קא אזיל בארבא, חזא ההוא אבא דקאי אגודא דנהרא. אמר להו: דמאן?	[רבה בר רב נחמן]											◊	קה.
אמרו ליה: דרבה בר רב הונא.													קה.
(עזרא ט') ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה.	אמר: [רבה בר רב נחמן]												קה.
קוצו	אמר להו: [רבה בר רב נחמן]												קה.
קוצן													קה.
אתא רבה בר רב הונא אשכחיה דקייץ.	[רבה בר רב הונא]												קה.
מאן קצייה - תקוץ ענפיה.	אמר: [רבה בר רב הונא]												קה.
אמרי: כולהו שני דרבה בר רב הונא לא אקיים ליה זרעא לרבה בר רב נחמן.													קה.
הכל לאיגלי גפא, ואפילו מיתמי. אבל רבנן - לא. מאי טעמא - רבנן לא צריכי נטירותא. לכריא דפתיא - ואפילו מרבנן. ולא אמרן אלא דלא נפקא באוכלווא, אבל לאוכלווא - לא, דרבנן לאו בני מיפק באוכלווא נינהו.	רב יהודה:												קה.
לכריא דנהרא - תתאי מסייעי עילאי, עילאי לא מסייעי תתאי. וחילופא במיא דמיטרא.	רב יהודה:												קה.
חמש גנות המסתפקות מים ממעין אחד, ונתקלקל המעין - כולם מתקנות עם העליונה. נמצאת התחתונה מתקנת עם כולן, ומתקנת לעצמה. וכן חמש חצרות שהיו מקלחות מים לביב אחד ונתקלקל הביב - כולן מתקנות עם התחתונה, נמצאת העליונה מתקנת עם כולן ומתקנת לעצמה.	תניא נמי הכי:												קה.
האי מאן דאחזיק ברקתא דנהרא - חציפא הוי, סלוקי לא מסלקינן ליה. והאידיא דקא כתבי פרסאי קני לך עד מלי צוארי סוסיא מיא - סלוקי נמי מסלקינן ליה.	שמואל:												קה.
האי מאן דאחזיק ביני אחי וביני שותפי - חציפא הוי, סלוקי - לא מסלקינן ליה.	רב יהודה אמר רב:												קה.
נמי מסלקינן, ואי משום דינא דבר מצרא - לא מסלקינן ליה.	רב נחמן:												קה.
אפילו משום דינא דבר מצרא מסלקינן ליה, משום שנאמר (דברים ו') ועשית הישר והטוב בעיני ה'!	נהרדעי:												קה.
אתא אימליך ביה, אמר ליה: איזיל איזבון? ואמר ליה: זיל זבון, צריך למיקנא מיניה או לא?													קה.
לא צריך למיקנא מיניה	רבינא:												קה.
צריך למיקנא מיניה.	נהרדעי:												קה.
והלכתא: צריך למיקנא מיניה.													קה.
השתא דאמרת צריך למיקנא מיניה, אי לא קנו מיניה - אייקור ווול ברשותיה.													קה.
זבן במאה ושוי מאתן חזינא, אי לכולי עלמא קא מזוילא ומזבין - יהיב ליה מאה ושקיל ליה, ואי לא - יהיב ליה מאתן ושקיל ליה.													קה.
זבן במאתן ושויא מאה, סבור מינה: מצי אמר ליה לתקוני שדרתיך ולא לעוותי.													קה.
מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי: הכי אמרי נהרדעי משום דרב נחמן:													קה.
זבין ליה גריוא דארעא במיעצא נכסיה, חזינן, אי עידיית היא אי זיבורית היא - זביניה זביני, ואי לא - איערומי קא מערים.													קה.
מתנה לית בה משום דינא דבר מצרא.													קה:
אי כתב ליה אחריות - אית בה משום דינא דבר מצרא.	אמימר:												קה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מכר כל נכסיו לאחד - לית בה משום דינא דבר מצרא.												◊	קה:
לבעלים הראשונים - לית בה משום דינא דבר מצרא.												◊	קה:
זבן מנכרי וזבין לנכרי - לית בה משום דינא דבר מצרא.												◊	קה:
זבן מנכרי - דאמר ליה: ארי אברחי לך ממצרא													קה:
זבין לנכרי - נכרי ודאי לאו בר ועשית הישר והטוב הוא.													קה:
שמותי ודאי משמתנין ליה, עד דמקבל עליה כל אונסי דאתי ליה מחמתיה.													קה:
משכנתא לית בה משום דינא דבר מצרא												◊	קה:
מאי משכנתא - דשכונה גביה. מאי נפקא מינה - לדינא דבר מצרא.	דאמר רב אשי: אמרו לי סבי דמתא מחסיא:												קה:
למכור ברהוק ולגאול בקרוב, ברע ולגאול ביפה - לית בה משום דינא דבר מצרא.												◊	קה:
לכרגא ולמוזוני ולקבורה - לית בה משום דינא דבר מצרא.												◊	קה:
לכרגא, למוזוני ולקבורה מזבנינן בלא אכרוזא.	דאמרי נהרדעא:												קה:
לאשה וליתמי ולשותפי - לית בה משום דינא דבר מצרא.												◊	קה:
שכיני העיר ושכיני שדה - שכיני העיר קודמין, שכן ותלמיד חכם - תלמיד חכם קודם, קרוב ותלמיד חכם - תלמיד חכם קודם.												◊	קה:
שכן וקרוב מאי?	איבעיא להו:											^	קה:
(משלי כ"ז) טוב שכן קרוב מאח רחוק.	תא שמע:											◊	קה:
הני זוזי טבי והני זוזי תקולי - לית ביה משום דינא דבר מצרא.												◊	קה:
הני ציירי והני שרי - לית ביה משום דינא דבר מצרא.												◊	קה:
אמר: איזיל ואטרח ואייתי זוזי - לא נטרין ליה.												◊	קה:
אמר: איזיל אייתי זוזי, חזינן אי גברא דאמיד הוא, דאיזיל ומייתי זוזי - נטרין ליה. ואי לא - לא נטרין ליה.												◊	קה:
ארעא דחד ובתי דחד - מרי ארעא מעכב אמרי בתי, מרי בתי לא מעכב אמרי דארעא.												◊	קה:
ארעא דחד ודיקלי דחד - מרי דארעא מצי מעכב אמרי דקלי, מרי דיקלי לא מצי מעכב אמרי דארעא.												◊	קה:
ארעא לבתי וארעא לזרעא - ישוב עדיף, ולית בה משום דינא דבר מצרא.												◊	קה:
אפסיק משוניתא או ריכבא דדיקלא, חזינא: אם יכול להכניס בה אפילו תלם אחד - אית בה משום דינא דבר מצרא, ואי לא - לית בה משום דינא דבר מצרא.												◊	קה:
הני ארבעה בני מצרני, דקדים חד מינייהו וזבין - זביניה זביני, ואי כולהו אתו בהדי הדדי - פלגו לה בקרנול.												◊	קה:
המקבל שדה מחבירו לשנים מועטות - לא יזרענה פשתן, ואין לו בקורות שקמה.												■	קט.
קיבלה הימנו לשבע שנים - שנה ראשונה יזרענה פשתן, ויש לו בקורות שקמה.												■	קט.
בקורות שקמה - אין לו, בשבח שקמה - יש לו.	אביי:											◊	קט.
אפילו בשבח שקמה נמי אין לו.	רבא:											◊	קט.
המקבל שדה מחבירו והגיע זמנו לצאת - שמין לו.	מיתבי:											◊	קט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
--	--

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator											
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
מאי לאו - שמין לו בשבח שקמה?										ז				קט.
לא, שמין לו ירקא וסילקא.										!			◇	קט.
ירקא וסילקא, נעקור ונשקול										ז				קט.
בדלא מטא יומא דשוקא.										!			◇	קט.
המקבל שדה מחבירו והגיע שביעית - שמין לו.		תא שמע:								■	ז		◇	קט.
שביעית - מי קא מפקעא ארעא										ז				קט.
אלא אימא: המקבל שדה מחבירו והגיע יובל - שמין לו.										■	ז		◇	קט.
ואכתי, יובל מי מפקעא קבלנות? לצמיתת, אמר רחמנא										ז				קט.
אלא אימא: הלוקח שדה מחבירו והגיע יובל - שמין לו.										■	ז		◇	קט.
וכי תימא הכי נמי שמין לו בירקא וסילקא										ז				קט.
סילקא וירקא ביובל הפקירא הוּא אלא לאו - שבח שקמה										!			◇	קט.
שאני התם דאמר קרא (ויקרא כה) ויצא ממכר בית, ממכר - חזור, שבח - אינו חזור.	תרגמא אביי אליבא דרבא:									!			◇	קט.
ונגמר מיניה										ז				קט.
התם זביני מעליא הוא, ויובל אפקעתא דמלכא היא.										!			◇	קט.
רב פפא קביל ארעא לאספסתא, קדחו בה תאלי.	[רב פפא]												◇	קט.
כי קא מסתלק אמר להו: הבו לי שבחא	[רב פפא]												◇	קט.
אלא מעתה, דיקלא ואלים - הכי נמי דבעי מר שבחיה?	רב שישא בריה דרב אידי לרב פפא:									ז			◇	קט.
התם לאו אדעתא דהכי נחית, אנא הכא אדעתא דהכי נחיתנא.	אמר ליה: [רב פפא]									!			◇	קט.
כמאן - כאביי										ז				קט.
בשבח שקמה יש לו?	דאמר: [אביי]									■	ז		◇	קט.
אפילו תימא כרבא, התם - לית ליה פסידא, הכא - איכא פסידא.	[רב פפא]									!			◇	קט.
מאי פסדתיך - ידא דאספסתא, שקול ידא דאספסתא וזיל	אמר ליה: [רב שישא בריה דרב אידי]									ז				קט.
אנא כורכמא רישקא רבאי.	אמר ליה: [רב פפא]									!			◇	קט.
אמר ליה: גלית אדעתך דלמשקל ואסתלוקי עבדת - שקל כורכמא רישקא וזיל, אין לך אלא דמי עצים בלבד.	אמר ליה: [רב שישא בריה דרב אידי]	■											◇	קט.
רב ביבי בר אביי קביל ארעא ואהדר ליה משוניתא, קדחו ביה זרתא.	[רב ביבי בר אביי]												◇	קט.
כי קא מיסתלק אמר להו: הבו לי שבחאי.	[רב ביבי בר אביי]												◇	קט.
משום דאתיתו ממולאי אמריתו מילי מולייתא? אפילו רב פפא לא אמר אלא דאית ליה פסידא, הכא - מאי פסידא אית לך?	רב פפאי:									■			◇	קט.
רב יוסף הוה ליה ההוא שתלא, שכיב ושבח חמשה התנוותא.	[רב יוסף]												◇	קט.
אמר: עד האידנא - חד, השתא - חמשה. עד האידנא לא הוו סמכו אהדדי ולא מפסדו לי, השתא חמשה, סמכו אהדדי ומפסדו לי.													◇	קט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי שקליתו שבחייכו ומסתלקיתו - מוטב, ואי לא - מסליקנא לכו בלא שבחא.	אמר להו: [רב יוסף]											קט.
האי שתלא דשכיב - יורשים דיליה מסתלקין להו בלא שבחא.	דאמר רב יהודה, ואיתימא רב הונא, ואיתימא רב נחמן:											קט.
ולאו מילתא היא.												קט.
ההוא שתלא דאמר להו: אי מפסדינא מסלקנא												קט.
אפסיד.												קט.
מסתלק בלא שבחא.	רב יהודה:											קט.
מסתלק ושקיל שבחא.	רב כהנא:											קט.
דאי אמר אי פסידנא מסתלקנא בלא שבחא - מסתלק בלא שבחא.	ומודה רב כהנא:											קט.
אסמכתא היא, ואסמכתא לא קניא.	רבא:											קט.
ולרבא, מאי שנא מהא דתנן:												קט.
אם אוביר ולא אעביד אשלם במיטבא	[תנן]											קט.
התם מאי דאפסיד משלם, הכא - מאי דאפסיד מנכינן ליה, ואידך יהבינן ליה.												קט.
רוניא שתלא דרבינא הוה, אפסיד, סלקיה.	[רבינא]											קט.
אתא לקמיה דרבא אמר ליה: חזי מר מאי קא עביד לך?												קט.
שפיר עביד	אמר ליה: [רבא]											קט.
אמר ליה: הא לא התרה בך?												קט.
לא צריכא להתרות.	אמר ליה: [רבא]											קט.
רבא לטעמיה												קט.
מקרי דרדקי, שתלא, טבחא, ואומנא, וספר מתא - כולן כמותרין ועומדין דמי. כללא דמילתא: כל פסידא דלא הדר - כמותרין ועומדין דמי.	דאמר רבא:											קט.
ההוא שתלא דאמר להו: הבו לי שבחאי, דבעינא למיסק לארעא דישראל. אתא לקמיה דרב פפא בר שמואל												קט:
הבו ליה שבחיה.	אמר להו: [רב פפא בר שמואל]											קט:
איהו אשבח, ארעא לא אשבח?	אמר ליה רבא:											קט:
אנא פלגא דשבחא קאמינא לך.	אמר ליה: [רב פפא בר שמואל]											קט:
עד האידינא הוה שקיל בעל הבית פלגא ושתלא פלגא, השתא בעי למיתב מנתא לאריסא	אמר ליה: [רבא]											קט:
ריבעא דשבחא קאמינא.	אמר ליה: [רב פפא בר שמואל]											קט:
ריבעא דהוא דנקא	סבר רב אשי למימר:											קט:
באתרא דשקיל שתלא פלגא ואריסא תילתא, האי שתלא דבעי לאסתלוקי יהבינן ליה שבחא ומסלקינן ליה, כי היכי דלא נמטייה הפסד לבעל הבית.	דאמר רב מניומי בריה דרב נחומי:											קט:
אי אמרת בשלמא ריבעא דהוא דנקא - שפיר, אלא אי אמרת ריבעא ממש - קא מטי ליה פסידא לבעל הבית פלגא דנקא												קט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר ליה: איבעי ליה למחויי.	אמר ליה: [רב אשי]											◇
לא אימחא מאי?		?										◇
איהו הוא דאפסיד אנפשיה.	[רב אשי]	!										◇
אריס אומר: למחצה ירדתי, ובעל הבית אומר: לשליש הורדתי, מי נאמן?												◇
בעל הבית נאמן	רב יהודה:									◇	!	◇
הכל כמנהג המדינה.	רב נחמן:									◇	!	◇
לא פליגי הא - באתרא דשקיל אריסא פלגא, הא - באתרא דשקיל אריסא תילתא.	סבור מינה:										■	◇
אפילו באתרא דשקיל אריסא פלגא פליגי:	רב מרי ברה דבת שמואל: הכי אמר אביי:										■	◇
בעל הבית נאמן, דאי בעי אמר שכירי ולקיטי הוא.	רב יהודה:										■	◇
יתומים אומרים: אנו השבחנו, ובעל חוב אומר: - אביכם השביח, על מי להביא ראיה?												◇
ארעא בחזקת יתמי קיימא, ועל בעל חוב להביא ראיה.	סבר רבי חנינא למימר:											◇
על היתומים להביא ראיה. מאי טעמא - ארעא, כיון דלגוביינא קיימא, כמאן דגביא דמיא, ועל היתומין להביא ראיה.	אמר להו ההוא סבא, הכי אמר רבי יוחנן:											◇
ספק זה קדם וספק זה קדם - קוצץ ואינו נותן דמים.	אביי: אף אנן נמי תנינא:											◇
אלמא: כיון דלמיקץ קיימא - אמרינן ליה: אייתי ראיה ושקול.												◇
הכי נמי, האי שטרא כיון דלגוביינא קיימא - כמאן דגביא דמיא, ועל היתומים להביא ראיה. איתו יתמי ראיה דאינהו אשכחו, סבר רבי חנינא למימר: כי מסלקינן להו בארעא מסלקינן להו.												◇
ולא היא, בדמי מסלקינן להו, מדרב נחמן.												◇
שלשה שמין להם את השבח, ומעלין אותן בדמים, ואלו הן: בכור לפשוט ובעל חוב וכתובת אשה ליתומים, ובעל חוב ללקוחות.	דאמר רב נחמן אמר שמואל:											◇
למימרא דסבר שמואל בעל חוב ללקוחות יהיב שבחא? ומי אית ליה שבחא ללוקח?	רבינא לרב אשי:											◇
בעל חוב גובה את השבח	והאמר שמואל:											◇
וכי תימא: לא קשיא, כאן - בשבחה המגיע לכתפים, כאן - בשבחה שאין מגיע לכתפים												◇
והא מעשים בכל יום, וקא מגבי שמואל אפילו בשבחה המגיע לכתפים												◇
לא קשיא הא - דמסיק ביה כשיעור ארעא ושבחא, הא - דלא מסיק ביה שיעור ארעא ושבחא.												◇
וכי לא מסיק שיעור ארעא ושבחא - דיהיב ליה זוזי ללוקח ומסלק ליה הניחא למאן דאמר אי אית ליה זוזי ללוקח - לא מצי מסלק ליה לבעל חוב - שפיר. אלא למאן דאמר אית ליה זוזי ללוקח מצי מסלק ליה לבעל חוב, ונימא ליה: אי הווי לי זוזי - הווי מסליקנא לך מכולא ארעא, השתא דלית לי זוזי - הב לי גריוא דארעא בארעאי שיעור שבחא?												◇
הכא במאי עסקינן - כגון דשווי ניהליה אפותיקי, דאמר ליה: לא יהא לך פרעון אלא מזו.												◇